

Osobní příběh MUDr. Hamera ve vzpomínkách jeho dlouholeté spolupracovnice

Ewa Leimer, autorka internetových stránek

Germanische Heilkunde

Dr med.Mag.theol. Ryke Geerd Hamer

<http://germanska.pl/index.php/o-mnie>

Celou svou duší jsem pedagožkou. Ukončila jsem Základní pedagogiku na Vyšší pedagogické škole v Gdaňsku. Ve studiu pedagogiky jsem pokračovala na Universitě v Poznani a v Gdaňsku, kde jsem obhajovala magisterskou práci. Do konce školního roku 1980/1981 jsem pracovala v Polsku jako učitelka. V červnu 1981 jsem natrvalo vycestovala do Rakouska.

V 1996 jsem nostrifikovala svůj diplom pro specializaci Speciální a zdravotní pedagogika na Filozofickém oddělení Vídeňské university.

Více než 30 let profesní činnosti jsem strávila na různých edukačně-vzdělávacích pracovištích v Polsku a Rakousku, vždy přímo s dětmi.

Poprvé jsem se setkala s příjmením Hamer v roce 1990, dva roky později jsem začala číst jeho knihy a poznávat Germánskou Heilkunde (tehdy ještě Novou medicínu).

Od roku 1995 až do smrti doktora v roce 2017 jsem s ním spolupracovala a zúčastnila jsem se mnoha významných událostí ve spojení s Germánskou.

Od roku 2000 se věnuji šíření Germánské vědy v Polsku.

Už v 90. letech jsem vytvořila první stránky Germánské (tehdy Nové medicíny) v polštině. Kromě toho jsem vytvořila a vedu doktorovy internetové stránky. Všechny naše přístupné portály Germánské umožňují každému bezplatně používat tu vědu o fungování živých organismů, která je utajována školní medicínou.

Mou iniciativou vznikl v Polsku Edukační program, ve kterém vedu pravidelné semináře, jehož cílem je dostupně a pro každého srozumitelným způsobem upřímné předávání této vynikající vědy se všemi podrobnostmi získanými od doktora Hamera.

Mé edukační působení v Polsku vedu od roku 2000, a od roku 2003 mne v tom aktivně podporuje Bohuslav, který vytvořil přímo pro naše potřeby vynikající online systém.

Už v polovině roku 2000 jsme měli v Polsku studijní kroužky: ve Varšavě, v Brzeszcze a v Łodzi. Varšavský studijní kroužek pracoval nejkratší dobu. Zatímco kroužky v Brzeszcze a v Łodzi pracovaly do konce roku 2015, ve stejném roce vznikl studijní kroužek ve Wroclawi a vedoucí kroužku v Brzeszcze a v Łodzi se stali konzultanty Germánské (kontakt na konzultanta v Łodzi bude brzo zveřejněn). Wroclawský kroužek byl rozpuštěn přibližně po dvou letech činnosti.

V roce 2007 vznikl Edukační program, který využíváme dodnes - první semináře Edukačního programu proběhly v Brzeszcze, v objektu požární ochrany.

Několik let během pobytu v Brzeszcze jsme přespávali u Gosi a Jurka. V té době bydleli u rodičů také jejich 3 synové, takže v bytě nebylo příliš mnoho místa. Přes to nám Gosia a Jurek postoupili svoji manželskou postel. A Małgosia vždy pro nás připravila chutné polské jídlo...

Nemohli jsme je už déle tímto způsobem využívat... Kromě toho účastníci seminářů měli problém najít ubytování v blízkém okolí. Takže jsme nakonec museli myslet na nové místo pro naše setkávání.

Poslední seminář v Brzeszcze byl v roce 2011.

Mezitím se absolventi našich seminářů "osamostatnili" a začali sami "školit" Germánskou.
Viz: Wrocław...

Po Brzeszcze jsme se potkávali v okouzující vesnici Skidzin nedaleko Osvětimi, na samotě uprostřed zeleně. Semináře probíhaly v malém domku, v malé posluchárně s navazujícím vstupem do kuchyně, kde jsme se setkávali o přestávkách. Ale ani zde jsme nepobyli dlouho... Mezitím Bohuslav vymyslel program, který jsme mohli využívat během seminářů prostřednictvím internetu. A ve Skidzini je internet slabý. Mimo to se ukázalo, že posluchárna, která ze začátku vyhovovala, se časem stala malou... Takže opět jsme museli začít hledat nové místo.

V roce 2013 se nám podařilo najít vyhovující objekt poblíž Brzeszcze, v okolí Pszczyzny... a myslím, že tam zatím zůstaneme.

Od roku 2014 využíváme plně možnosti, které poskytuje internet a systém, který vymyslel Bohuslav. Během seminářů pracuje každý na vlastním notebooku a využívá Online program. Podle účastníků kursů online cvičení, které máme k dispozici (jediné svého druhu, které Bohuslav vytvořil pro naše potřeby) a způsob vedení vzdělávání, jim pomáhají zvládnout vědu komplexně.

Nakonec se vyvinul nový profil samovzdělávání. Dnes nemáme v Polsku žádný stacionární studijní kroužek, zato pro všechny absolventy, nezávisle na jejich bydlišti, vedu pravidelná setkání kroužků online... (s využitím programu od Bohuslava).

Během setkání studijních kroužků online, absolventi používají získané znalosti pro analýzu případů. Všechno probíhá za podpory online cvičení, které jsou dnes neodlučným metodickým elementem ve vzdělávání Germánské.

Zdůrazňuji, že moje/naše působení má čistě edukační charakter, proto prosím, vezměte na vědomí: **neposkytují/neposkytujeme žádné terapeutické poradenství.**

Roky 1990 - 2000

Jak začít...?

Jak jsem se již zmínila, můj život s Germánskou začal v roce 1990. Tehdy jsem bydlela devět let ve Vídni... V té době existovaly objevy doktora Hamera také už devět let (!).

Kondolovala jsem jednomu mladému otci k úmrtí několikaletého syna, který "zemřel na leukémii", když ten člověk přijímající kondolenci, jakoby nechtíc dodal: "...ani ten lékař z Německa, který se zabývá léčením rakoviny už nemohl pomoci... bylo už pozdě."

Musím říci, že v té době jsem byla ještě poctivou "odchovankyní" vládnoucího systému a jako většina lidí jsem věřila vládnoucí systémové mantře současné medicíny, že "rakovina je zhoubná, smrtelná nemoc".

V té době jsem finančně podporovala dětskou nemocnici ve Vídni, a přesně ty prostředky byly určeny na chemoterapii, která byla aplikována na dětech. Kromě toho jsem využívala pravidelná kontrolní vyšetření, protože jsem byla přesvědčena, že mi také hrozí "onemocnění na rakovinu".

V naší rodině všichni, kromě babičky, "zemřeli na rakovinu". V té době jsem si byla jista, že na řadě jsem já, nejstarší z mé generace.

Od toho mladého člověka, zlomeného předčasným úmrtím syna, jsem se dozvěděla, že lékař, o kterém hovoří, je doktor Hamer.

A tím by se nejpravděpodobněji ukončil můj zájem o toto téma. Ale osud tomu chtěl jinak. Nějakou dobu po tom rozhovoru, přesně 24.11.1992, v rakouské televizi na programu "Club 2" (tehdy ještě probíhalo vysílání živě), v dost pozdních večerních hodinách (dnes vím proč: aby program mohl sledovat co nejmenší počet diváků) jsem měla příležitost poslouchat diskusi na téma rakovina...

Mezi pozvanými hosty byl mimo jiné doktor Hamer.

Čím déle program běžel, tím více jsem se stávala netrpělivá a zlá, protože zúčastněné medicínské "hvězdy" nedovolily dokončit doktorovi Hamerovi jedinou větu...

Takže jsem se nemohla dozvědět, co nám má doktor Hamer předat.

Jeho načaté věty silně probouzely moji zvědavost.

Následující den jsem běžela jako okřídlená do knihkupectví, abych zjistila, zda existují nějaké knihy, které napsal doktor Hamer.

A skutečně, bylo tomu tak! V této době vydal doktor dvě knihy:

Krebs, Krankheit der Seele (Rakovina, nemoc duše) a Vermächtnis einer Neuen Medizin (Dědictví jedné Nové medicíny).

Znalcům této medicíny nemusím říkat, co se během čtení se mnou začalo dít...

Tehdy jsem byla zaměstnána a v práci jsem byla celý den, navíc povinnost matky čtyřletého syna...takže knihy jsem mohla číst pouze pozdě večer, krátce před usnutím...

Ale stěží jsem se od nich mohla odtrhnout! Nakonec jsem musela, ale už po zavření knihy jsem se nemohla dočkat na následující večer, na pokračování čtení...

To bylo koncem roku 1992.

V 1993 roce jsem se dozvěděla, že doktor bude přednášet na 15. ulici ve Vídni. V Haus der Begegnung (v Domě setkávání)... V té době dr Hamer prožil mnohokrát útok na vlastní život, ale mohl se ještě pohybovat po Evropě. Pečlivě ho "strážily" tajné služby, o čem jsem se dozvěděla o mnoho let později...

Setkání mělo začít v 19 hodin ve velké aule s galerií... Dr Hamer přijel s velkým zpožděním. Celá aula byla plná hostů. Dalo by se říci, že "praskala ve švech".

Našla jsem si místo na galerii... Byla to pro mne mimořádná událost. Poprvé jsem mohla vidět doktora Hamera živě, sice na dálku, ale živě! Samozřejmě jsem šla pro autogram. Byla jsem jednou z mnoha...

Výjimečná událost...ještě dnes mne to vzrušuje, když se mi vyjeví ten obraz před očima... Doktor prezentoval své objevy pomocí prohlížeče s fóliemi, které osobně připravil. Mluvil do pozdní noci... Všichni jsme poslouchali se zatajeným dechem...

Domů jsem se vrátila s mým prvním doktorovým podpisem v jeho první knize: "Krebs krankheit der Seele" (Rakovina, nemoc duše)...

Poslání, které proniklo do mne z knih doktora Hamera v této etapě poznávání jeho objevů bylo: POKOJ DUŠE a LÁSKA...

Bohužel otec mého dítěte nesdílel moje tehdejší nadšení pro Germánskou (tehdy Novou medicínu). Zesměšňoval mne a útočil na mne... přece to je sekta... (přesně tak byl prezentován doktor v médiích: zázračný léčitel a ... samozvaný guru). Nic z toho nebylo pravdou.

A tak nadešel rok 1994. Rok hledání řešení pro můj nový život, pro mne a pro mé dítě... ale s Germánskou (tehdy Novou medicínou) - a čtení, čtení, čtení těch dvou knih.

Povinně jsem musela také nahlédnout do svaté knihy starých Indů: Bhagavadgíta. Později do Nového zákona...a jiných zdrojů duchovní mystiky...

Nyní vidím, že podobnou proměnou vnitřního života prochází mnoho osob po setkání s Germánskou vědou...

Dnes - po létech zkušeností a pozorování - vím, že je to startovací etapa v dlouhém procesu vnitřních a vnějších životních proměn...

V létě 1995 jsem byla s rodinou na dovolené v Itálii. Tehdy jsem ještě sledovala zprávy v tisku. V místě našeho pobytu bylo mnoho mezinárodních hostů a samozřejmě z toho důvodu také spousta mezinárodního tisku...

Jednou ráno jsem v novinách viděla titulky o Olivii Pilhar, holčičce, jejíž rodiče ji nechtěli dát na chemoterapii...

Nejdříve utekli s dítětem do Švýcarska, později se obrátili s prosbou o pomoc na doktora Hamera a vlastně dojeli s Olivíí do Španělska... kde doktor tehdy dočasně pobýval.

Jelikož jsem se již dva roky zajímala o toto téma, mohla jsem již posoudit, zda prezentované zprávy jsou pravdivé. Kromě pojmů jako "šarlatán, zázračný léčitel, samozvaný léčitel, atd. ve vztahu k doktorovi, uváděli, že Olivie zemře, pokud nepostoupí chemoterapii...

Aby ušetřili své dítě před tím mučením, rodiče s dcerou opustili Rakousko...

Je třeba si to představit: všechny noviny psaly totéž... celý mezinárodní tisk psal pod komandem shora... a já byla v obraze, věděla jsem, jaký geniální objev učinil doktor Hamer! Ale o tom nebylo v novinách ani slovo...

Titulky článků zněly: "Seznam smrtelných případů "léčitele" ", "Otec odmítl chemoterapii: lékaři mají strach o Olivii", "Holčička nemocná na rakovinu je rodiči ukrývaná ve Švýcarsku - bez léčby nemá šanci na přežití...", "Je léčitel" Olivie psychicky chorý?"... a pod.

Se synem jsem pobývala v Itálii kolem 3 týdnů a v té době jsem učinila dvě rozhodnutí. Mé úvahy probíhaly následovně:

Za první: Jsem ve stavu posoudit, že na to téma všechny významné noviny lžou. Mohu mít jistotu v tom, že tisk říká pravdu v ostatních věcech (které nejsem schopna ověřit, protože nemám dostatečné znalosti)?

Ne, nemám jistotu... a vlastně pokud mám, pak pouze tu, že noviny manipulují se čtenářem!

Pokud lžou v otázce, kterou si mohu ověřit, pak nemohu vyloučit, že lžou i jinde.

Udělala jsem první rozhodnutí: už dále nekupuji a nečtu tisk.... Toto rozhodnutí jsem udělala v roce 1995 a k dnešnímu dni je aktuální.

Můžete mi věřit: nic mi z tohoto důvodu neschází!

Za druhé: Touto situací jsem si uvědomila, že objevy doktora Hamera nebudou propagovány vládnoucím systémem. Takže je potřeba zanést tuto vědu mezi lidi... V němčině už existovala literatura. V polštině jsme neměli nic. Takže jsem se rozhodla, že budu překládat knihy doktora Hamera do polštiny.

Chvíli to trvalo, než jsem si v sobě zpracovala plán, od čeho mám začít. Moje rodina mi dále dávala pocit celkový nesouhlas z důvodu mého zájmu a rostoucí angažovanosti. Její poměr ke mně se stal přímo nepřátelským...

Začátkem roku 1996 jsem se spojila telefonicky s doktorem Hamerem (jeho telefonní číslo jsem měla z knih), abych ho informovala o svých plánech a požádala jsem ho o povolení překládat jeho texty do polštiny.

Doktor mne pozval do jeho domu v Kölnu. Samozřejmě také s mým CT! Každý, kdo doktora navštívil, musel přivést CT!

V době pracovního volna, jmenovitě o velikonočních svátcích, se konala moje první návštěva u doktora Hamera. Osobně mne vyzvedl na nádraží a velmi srdečně mne přijal. Při té příležitosti jsem poznala zbytek Hamerovy rodiny. Pobyt byl velmi plodný. Nejenže jsem získala povolení překládat jeho dílo do polštiny, od samého začátku naší známosti vznikla mezi námi silná sympatie, která přetrvala až do smrti doktora...

Po návratu do Vídně jsem se dala do práce. Neřeknu, že by mi to šlo snadno.

Nehledě na skutečnost, že to byla pro mne úplně nová věda, pochopit fyziologické procesy, anatomickou stavbu organismu člověka a jiné důležité informace z oboru medicíny byly tehdy pro mne ještě neznámým terénem...

Zvládnutí tohoto materiálu vyžadovalo léta... a nadále mi chybí dostatek klinických zkušeností...

Naštěstí v procesu, kdy jsem si osvojovala potřebné detaily čistě teoretické lékařské vědy, jsem měla nejlepšího učitele: doktora Hamera

Na tomto místě musím varovat všechny, také naše absolventy, nebo dříve vedoucí našich studijních kroužků, kteří bez znalostí lékařské vědy (i když z oboru fyziologie, nebo anatomie) a bez klinických znalostí a zkušeností, se rozhodují na diagnosticko-terapeutickou práci s cizími lidmi:

berete na sebe obrovskou odpovědnost.

Konsekvence mohou být tragické: mohou být nebezpečné pro osoby, které se na Vás obrátily v nouzi, ale také pro Vás. A to nemluvím o tom, že v očích mnoha zklamaných nesplněním jejich očekávání, může germánská ztratit svoji důvěryhodnost.

Germánská (tehdy Nová medicína) potřebovala nové názvosloví, které by zrcadlilo podstatu tohoto objevu a dávalo smysl tomu, co měl doktor Hamer na mysli. Tehdy jsem 15 let nepoužívala polštinu a podle toho vypadaly výsledky mých překladů. Práce jsem začínala několikanásobně. Popravdě jsem již tehdy měla k dispozici počítač, ale používala jsem ho spíše jako psací stroj. Internet v polštině prakticky neexistoval...

V roce 1998 jsem z části textů, které jsem již přeložila, vytvořila první polské internetové stránky Nové medicíny, které předávaly informace, ale po stránce kvality jsem si ještě mohla mnohé přát...

Během návštěvy v Kölnu mi doktor Hamer dal dokumenty, které jsem měla po návratu do Vídně předat Helmutovi Pilharovi. Tak jsem poznala Helmuta a později všechny členy rodiny, která také bydlí v Rakousku, a se kterou udržuji kontakty dodnes.

S ohledem na chování rodičů Pilharových k vládnoucímu systému (odřeknutí chemoterapie a útěk před úředníky, kteří pod nátlakem chtěli provést toto pseudo-léčení) ztratil Helmut

práci... a žádná firma ho nechtěla zaměstnat, takže musel hledat nový zdroj příjmů pro svoji rodinu (se čtyřmi dětmi).

Bylo to velmi těžké období pro celou rodinu Pilharovu, ale zejména také v životě doktora, protože z důvodu ohlasu příběhu s Olivíí propadl úplně v nemilost vládnoucích "elit"...

Nenávistí sycená mediální honička kulminovala. Pomluva jeho dobrého jména neznala hranic...

Rodiče Pilharovi byli se svým dítětem na útěku...

Tehdy se dostali do Španělska, kde doktor dočasně pobýval.

Helmutovým přičiněním měl příběh s Olivíí velký ohlas v tisku a vyvolával živou, také kritickou reakci na poměry vládnoucího systému...

Proto musely "elity" za každou cenu zabránit tomu, aby se pozitivní informace o doktorovi Hamerovi nedostaly k celku a v žádném případě nemohly připustit, aby se Olivie "v rukou Hamerových uzdravila". Odtud pramení ta nemilosrdná mediální honička.

Tehdy ke stávajícím smysluplným biologickým programům nacházejícím se v postkonfliktní fázi, připojila Olivie ještě aktivitu konfliktu "utečence", co způsobilo, že vagotonní otok jádra ledviny a jaterní žlázy se několikanásobně zvětšily. Na radu doktora Hamera, který se zúčastnil rozhovorů s prostředníkem - paní lékařkou Markowicz z Rakouska, která měla přesvědčit rodiče k návratu, bylo stanoveno, že se rodiče vrátí domů.

Ale byla stanovena podmínka: rodiče nemusí dát dítě na chemoterapii, pouze po celkovém zapouzdření (ztuhnutí), ta zralá cysta na ledvině bude odstraněna operativně. Doktor Hamer zjistil, že to bude možné teprve v říjnu 1995.

Veškerá jednání se ukázala jako lstivá hra "elit" - nehledě na příslib, že po návratu do Rakouska nebude dítě podrobena chemoterapii, už na letišti ve Vídni vyrvali dítě z matčiny rukou a okamžitě převezli do nemocnice. Celou tu akci zajišťovala policie.

Ve výsledku zbavili rodiče rodičovských práv na celých 10 let!

Helmut Pilhar to vše popsal v knize s názvem: "Olivia - Tagebuch eines Schicksals" ("Olivie - památník jednoho osudu"), kterou vydal v roce 1996.

V roce 1996 jsem zorganizovala v konferenčním sále noblesního lokálu "Landtmannie" v centru Vídně prezentaci knihy Helmuta Pilhara.

Roky 1996 a 1997 jsme společně s Helmutem naplnili intenzivní práci spojenou s šířením Germánské (tehdy ještě Nové medicíny) v Rakousku.

Mezitím jsem už byla rozvedená...

Společně s Helmutem a jinými přáteli (tehdy ještě Nové medicíny), jsem se zúčastnila mnoha věcí, protestů ve Vídni a ve Wiener Neustadt, také jsem organizovala Helmutovi část setkání na různých místech v Rakousku.

V té době moje známost s rodinou Pilharovou procházela etapou zvlášť intenzivní spolupráce.

Jako pozorovatelka a doktorova "soukromá korespondentka" jsem podávala (tehdy mým prvním mobilním telefonem) zprávy z procesu proti rodině Pilharově, který se konal ve Wiener Neustadt v roce 1996.

V listopadu 1996 byli rodiče Pilharovi odsouzeni na 8 měsíců do vězení s podmínkou na 3 roky. Ani v tomto procesu (podobných bylo do roku 1996 několik) nepřipustili verifikaci

Nové medicíny. A důkazy na její správnost nebyly vyslechnuty. A jak jsem dříve vzpomněla, ztratili rodičovská práva na 10 let.

V té době ještě doktor Hamer vedl osobně semináře, takže jsem jezdila také na ně... dá se říci, že tam, kde byl seminář s doktorem, tam jsem byla i já...

Ten velmi hlučný příběh s Olivíí ale způsobil velkou nervozitu a neklid a atmosféru ohrožení mezi "elitami".

Dr Hamer se nyní stal pro vládnoucí systém opravdu velmi nebezpečným! Takže ho museli znemožnit jednou provždy...

Způsoby pro likvidaci protivníků jsou stále stejné...

21. května 1997 jsme slyšeli zprávu, že doktor Hamer byl zatčen.

Šok! Nemohli jsme tomu uvěřit!

V srpnu 1997 roku se konal proces proti doktorovi Hamerovi... doktora obviňovali z porušení ústavy naturopatů. (Doktorovi v roce 1986 vzali právo vykonávat povolání lékaře a naturopata a ve spojení s tím mu zakázali kontakt s pacienty). Obvinění byla vycucaná z prstu!

Dne 9. 9. 1997 byl doktor Hamer poprvé odsouzen na 9 měsíců do vězení. V rozhodnutí čteme mimo jiné: "celková neústupnost obviněného" a "jeho absolutní nedostatek tolerance k jiným metodám léčení".

Největší obludností bylo, jak rozhodl Okresní soud v Kölnu dne 19. 12. 1997, jmenovitě: umístit doktora Hamera na Psychiatrickou kliniku (!), protože je "pro celek nebezpečný". Později následovalo mnoho pokusů psychiatrizovat doktora - více než šedesátkrát!

Ale zásluhou snažení jeho tehdejšího advokáta, pana Mendel, byly všechny tyto pokusy neúspěšné.

Když jsme získali zprávu o zatčení doktora Hamera, zorganizovali jsme okamžitě malou skupinku a poprvé jsme vyšli do ulic v Kölnu, abychom proti tomu bezpráví protestovali. Bylo nás tehdy třicet!

Naše aktivity v době pobytu doktora Hamera ve vězení v Kölnu

V roce 1997 založil Helmut Pilhar své první Stammtische Nové medicíny.

Jednou měsíčně jsme se setkávali v sále Wiener Wald ve 13. ulici ve Vídni, kde Helmut přednášel. Všichni byli mile vítáni. Později jsem ho mnohokrát zastupovala, když byl v Německu, kde už také propagoval objevy doktora Hamera.

Po celou dobu věznění doktora Hamera jsem s ním vedla korespondenci.

Ty dopisy dnes nemají žádnou hodnotu, protože doktor také po celou dobu ve vězení pokračoval ve své výzkumné práci. Tak jsme se dozvěděli, že ve vězení dospěl k dalším významným objevům. Tentokrát v oboru tzv. psychických nemocí.

Už jsme se nemohli dočkat, až budeme moci vzít do rukou následná vydání "Dědictví"!

Konečně nadešel den, kdy mohl doktor Hamer vyjednávat ohledně propuštění z vězení. Doktor Hamer to podrobně popisuje ve své autobiografické knize z roku 2005 pod názvem: "Einer gegen alle" (Jeden proti všem).

Takže se tady nebudu zabývat podrobnostmi, pouze tolik, že doktorovi navrhli propuštění s konkrétní podmínkou a on souhlasil.

Navrhli mi, že pokud stáhne své následující odvolání, pak ho předčasně propustí. Jedna Univerzita v Trnavě (na Slovensku) mu navrhuje habilitační řízení a proto je jeho přítomnost na Slovensku nezbytná...

O této možnosti mi napsal doktor v dopise... ale do samého konce tomu nevěřil, a proto se na mne obrátil s prosbou, abych tuto informaci ověřila... v dopise (6. 5. 1998), ještě z vězení, se mne ptá, zda bych nezajela do Trnavy, abych mu podala zprávu...

S dopisem jsem jela do Trnavy, abych jménem doktorovým zjistila, zda vůbec taková univerzita existuje...

Paní Katerina Bustinová, sekretářka prorektora pro výzkum, mne srdečně přijala a zavedla za MUDr. Josefem Mikloško (*také slovenským politikem, pozn. překl.*).

Prorektor potvrdil vše, o čem doktor Hamer v dopise psal...

Ve stejné době, to znamená v květnu 1998, byl doktor předčasně propuštěn, aby se mohl osobně zúčastnit verifikace habilitace. Zbylé, dodatečně mu připočtené 4 měsíce, měl "odsedět" teprve v listopadu...

Takže dále jsme už byli v telefonním kontaktu. Od samého začátku doktor Hamer věřil, že nabídka je podvod. Teprve po mé zprávě, že nabídka je opravdu z Trnavské university, se doktor Hamer rozhodl jít do toho "naplno"...

Univerzita v Tübingen, nehledě na pravoplatné soudní rozhodnutí z roku 1986, které jí nařizovalo provést habilitační řízení (pod hrozbou trestních následků), to důsledně odmítala... a platila pokuty.

Podvod ležel jako na dlani: už na počátku osmdesátých let Univerzita v Tübingenu verifikovala správnost doktorem Hamerem objevených přírodních zákonů a profesori věděli, že objev doktora Hamera je správný.

Odmítnutí habilitační práce by znamenalo ztrátu reputace této renomované university. Proto pro tento cíl našli nejmenší a nejméně významnou universitu v Evropě: Trnavskou universitu.

Dr. Hamer o tom hovoří v rozhovoru s Julianou:

http://amici-di-dirk.com/?page_id=5121&lang=pl (čas: 3:48)

Podle doktora bylo naplánováno habilitační řízení na Univerzitě v Trnavě pouze proto, aby byla jeho práce falsifikována, a aby nakonec vznikl nějaký dokument potvrzující, že práce byla odmítnutá nějakou vědeckou institucí. A pak by měli svatý pokoj...

A nevýznamná slovenská univerzita neměla co ztratit. Právě naopak. Slovensko bylo tehdy před dohodou ohledně přijetí do Evropské unie. Pokud ta věc (falsifikace habilitace) bude vyřízena "podle požadavku elit", pak bude Slovensko určitě odměněno.

Doktor měl jedinou šanci: jmenovitě provést verifikaci jeho objevů na pacientech ještě před habilitačním řízením. To byla jeho podmínka.

Doktor mne požádal, abych opět zajela do Trnavy a dohodla tuto možnost.

Mezitím jsem byla na Slovensku několikrát a spřátelila se se sekretářkou Kati Bustinovou. Tato známost se ukázala velmi prospěšnou. Kati se z velké míry zasloužila o to, že byla provedena verifikace přírodních zákonů. Ze začátku se zdálo, že to nepůjde zařídit...

Nejdříve mne Kati se souhlasem MUDr. Mikloška kontaktovala s onkologem, MUDr. Krčméry. Podařilo se ho zastihnout na chodbě na Univerzitě. Protože pracoval delší dobu v německé klinice v Bavorsku, mluvil plynně německy. Podal mi ruku na uvítanou a řekl: " *A to*

jste Vy (vypadalo to, že o dr Hamerovi se už na Universitě mluvilo) - My víme, že on (dr Hamer) má pravdu, ale je s tím padesát let napřed".

Poté mne nasměrovali na doktora Jurga, který pracoval na onkologické klinice v Trnavě. Dr. Jurg ze začátku nechtěl souhlasit s provedením verifikace na pacientech, protože tvrdil, že provedení CT mozku pro takový počet osob je nákladné a Universita si to nemůže dovolit.

Několikrát jsem jela z Vídně do Trnavy a zpět a předávala jsem doktorovi Hamerovi informace, jak se věc posouvá.

Když se doktor Hamer dozvěděl, že Universita nechce souhlasit s provedením CT, řekl mi (telefonicky), abych navrhla doktorovi Jurgovi, že zajistíme pro pacienty autobus a převezeme je na vídeňskou radiologii.

Dr. Jurg se nejpravděpodobněji za tu nabídku zastyděl a nakonec rozhodl, že CT provedou na území Slovenska...

Konečně po mnoha dohodovacích návštěvách s doktorem Jurgem souhlasila Trnavská universita s návrhem doktora Hamera.

Tímto způsobem dospěla záležitost, která ze začátku vypadala, že je nemožné ji zařídit, ke zdárnému konci.

V srpnu 1998 přijel doktor Hamer na Slovensko, aby všechno dotáhl osobně.

Během pobytu nás s doktorem pozval prorektor Mikloško do svého domu na oběd...

Velmi noblesní věřící katolická rodina. Snem MUDr. Josefa Mikloška byl post velvyslance ve Vatikánu.

A jaký zázračný souběh událostí: po odmítnutí habilitační práce doktora Hamera se stal profesor Mikloško velvyslancem ve Vatikánu (!)

Verifikace na pacientech byla úspěšně provedena 8. a 9. října 1998 (nemohla jsem se osobně zúčastnit, protože tehdy jsem byla ještě zaměstnána a právě v tom termínu jsem nedostala volno).

O tom podrobně píše doktor Hamer ve své autobiografii.

Dr. Hamer neměl ale žádný oficiální doklad s razítkem University, že verifikace proběhla a že výsledek byl pozitivní.

10. října jsem opět přijela do Trnavy. Seděli jsme u prorektora. Dr Hamer, několik přátel a já. V jednu chvíli se na mně Dr. Hamer obrátil a řekl: *"Pojď za Kati a popros o vydání potvrzení o provedené verifikaci"*.

Takže jsem se na ni obrátila, ale profesor Mikloško byl ten den velmi "zaměstnán" a tak prosba doktora Hamera nebyla splněna hned. Seděli jsme jako na jehlách. Podaří se Kati dokument získat?

Díky přátelskému vztahu s ní jsem si mohla dovolit naléhat. Nakonec Kati sestavila text a předložila Dr. Mikloškovi k podpisu.

To také udělal. Byly ještě potřebné podpisy lékařů, kteří se zúčastnili verifikace: prof. Pogády, Dr. Jurg, a Dr. Krčméry...

Ale i to se podařilo Kati zařídit.

Takže bez Kati Bustinové bychom potvrzení nedostali. Jsme za to velice vděční.

Z univerzitní budovy jsme odcházeli s potvrzením vystaveným Universitou, že zákony objevené doktorem Hamerem jsou správné! Úspěch!

Doktor Hamer si byl jist, že jeho habilitační práce bude zamítnutá.

A měl pravdu!

Verifikace doktorem Hamerem objevených přírodních zákonů na libovolně zvolených pacientech proběhla úspěšně, ale jeho habilitační práce byla zamítnutá!

To byla absurdní situace!

Video záznam habilitačního procesu:

- *Universita: Říkáte, že jste proti školní medicíně. Tak proč se obracíte na naši fakultu?*

- *Dr Hamer: Má školní medicína na Vaší fakultě monopol? Čím vlastně je školní medicína? Neuspořádaná, zbavena systému, sbírka 5000 hypotéz a uzurpuje se mít monopol. Já jsem tady jako vědec výzkumník a ne jako někdo, kdo se naučil zpaměti katechismus a jak v katechizmu školní medicíny za ním opakovat, ten katechismus znám tak či tak, mám 15 let universitních klinických zkušeností, takže ten katechismus znám, a co vy, pánové, znáte, znám také. Jsem tady jako badatel a chtěl bych Vám představit vědecké důkazy přírodních zákonů, tady jsme je ověřili na sedmi libovolně vybraných případech a zjistili jsme ano, že to souhlasí! To je prostě pravda! To znamená, nechci, abyste mi věřili...pouze Vás chci přesvědčit jako badatel pomocí reprodukce na libovolně zvolených případech tak, jak se to děje ve všech přírodních vědách na celém světě. Tady se nemluví o školní medicíně, zda neexistuje školní medicína. Hic Rhodus, hic salta (dokaž, co umíš), tady je reprodukce, tady je verifikace a basta... A když ne, pak to znamená, že to bylo chybné. A když to bylo chybné, pak je třeba umět prohrávat. Pro pacienty musíme udělat vše, aby to mohli pacienti využívat... to je můj názor. To nemůže být žádná "náboženská válka". To musí být upřímná snaha, poctivý boj vědců, proto jsme na Universitě.*

Habilitační řízení připomínalo frašku. Mělo při něm být 30 profesorů a nakonec jich bylo pouze šest. Z videa je vidět, že pouze prof. Mikloško a prof. Pogády věděli, o čem doktor Hamer mluví. Kromě prof. Josefa Mikloška nikdo z nich práci doktora Hamera neznal. Opravdový cirkus. A tak, jak předpovídal doktor Hamer, habilitace byla zamítnutá.

Po řízení jsme šli všichni na oběd. Byla jsem svědkem rozhovoru doktora Hamera s jedním ze členů komise, s prof. Pogády (psychiatr)

Mag. Ewa Leimer

Prohlášení

Mistopřísežně prohlašuji, že v roce 1998 -po negativně ukončeném habilitačním řízení - jsem byla svědkem rozhovoru mezi prof. Pogády a dr Ryke Geerd Hamerem. V rozhovoru řekl prof. Pogády, že se stydí za průběh habilitačního řízení - nicméně nátlak přišel od soudu v Kölnu... Přitom bylo zjevné, že se ho to skutečně dotýká. Důrazně přiznal, že Dr. Hamer má pravdu a doslovně sdělil: "My psychiatři nic nevíme..." (v rozhovoru byla řeč o příčinách nemoci).

Mag. Ewa Leimer, Vídeň. 2. 7. 2008

Doktor Hamer měl pravdu. Nabídka Univerzity nebyla poctivá. Šlo pouze o "vyprodukování" universitního dokumentu, který by vyvrátil správnost jeho objevu.

Připouštíme, že verifikace na pacientech byla umožněna pouze proto, že Universita dostala úkol pouze svrhnout doktora v habilitačním řízení.

Jiné varianty nebyly pravděpodobně vůbec diskutovány. V "příkazech" shora nebyla řeč o eventuální verifikaci na libovolně zvolených pacientech mimo habilitační řízení.

Připouštíme, že universitní profesori vtaženi do tohoto "spiknutí" si neuvědomovali, že vlastně verifikace je důležitější než habilitační řízení.

Ze Slovenska odjel doktor natrvalo do Španělska. Od té doby až do smrti žil ve vyhnanství. Nejdříve ve Španělsku a později až do smrti v Norsku.

Dr. Hamer neodkladně zveřejnil pozitivní výsledek verifikace na internetu (tehdy na stránkách Helmuta Pilhara). Už následující den se v oficiálních médiích ukázaly články, které obviňovaly Dr. Hamera o padělání... no a samozřejmě informace, že habilitační řízení skončilo pro doktora nepříznivě.

"Elity" už před habilitačním řízením věděly, že skončí neúspěšně, ale o pozitivní provedené verifikaci se dozvěděly pouze časem... a to neměly v plánu.

V roce 1998 jsem zorganizovala poslední seminář s doktorem Hamerem. Konal se v hotelu Družba na Slovensku a v roce 1999 zorganizoval Harald Baumann ve Švýcarsku první a poslední Kongres nové medicíny, na kterém jsem měla přednášku na téma: "Nová medicína a vzdělávání v budoucnu".

Na kongresu byl přítomen také Dr. Hamer.

V hotelu, ve kterém se konal kongres, se objevili policisté v civilu a chtěli k doktorovi Hamerovi. Podařilo se nám zbavit policistů tím, že doktor není přítomen. Doktor měl k odseděnému trestu přidané ještě ty čtyři měsíce.

V létě 2000 jsem doktora navštívila ve Španělsku a po této návštěvě jsem se rozhodla, že budu organizovat přednášky na téma Nové medicíny v Polsku.

V roce 2000, v mé staré základní škole, jsem vedla první přednášku na téma "Nové medicíny". Mezi návštěvníky byla pouze moje rodina a známí.

Během pobytu ve Španělsku byl Dr. Hamer velmi aktivní, nejen vědecky. Soudní cestou se snažil o uznání svých objevů. Vedl nesmírně bohatou korespondenci s úřady a podával mnoho soudních žalob. Vše se ukázalo bez účinku!

Roky 2001 - 2017

V roce 2003 změnil Dr. Hamer název svého objevu na Germanische Neue Medizin. Měl pro to mnoho důvodů, které zde nebudu podrobně rozebírat.

Mimo jiné to, že od 1981 do 2003 roku vznikly desítky "Nových medicín" a pro hledající informace nebylo snadné najít "čistý" zdroj.

Kromě toho ve vyhnanství vnímal Dr. Hamer stále silněji své německé kořeny a chtěl upozornit na nepominutelné hodnoty, ve kterých žili pohané před přijetím křesťanství, kdy lidé žili ve shodě a v harmonii s přírodou...

Mezitím byla "zapojena" tzv. Meta medicína, jejím odvětvím je dnes Totální biologie atd... Dr. Hamer ve své biografii:

"Meta medicína" je gigantickou institucí, finančně podporovanou mými protivníky.

Nedávno vytvořil pan Fieslinger, který byl doposud údajně nadšeným přívržencem Nové medicíny, Meta medicínu "zlodějů". Všechno ode mne okopíroval a nyní prodává moji Germánskou novou medicínu zfalšovanou zvuky a barvami, hypnózou a duchovním uzdravováním, také homeopaticko-placebo-fantazií, atd...

... moji protivníci kradou Germánskou novou medicínu a míchají ji se všemi jinými možnými, aby se nadále nic neměnilo, aby vše zůstalo beze změn..."

(str.406 "Einer gegen Alle" - Jeden proti všem)

V roce 2004 byl Dr. Hamer opět obžalován, tentokrát francouzským soudem, z důvodu *"podvodu a podílení se na nelegálním lékařském působení"* a v nepřítomnosti byl odsouzen k trestu odnětí svobody. Následkem tohoto byl vykonstruován evropský zatykač a 9. září 2004 v 10 hodin byl doktor Hamer před svým domem ve Španělsku podruhé zatčen a převezen do Francie, do věznice Fleury-Mérogis.

Pravdivou příčinou zatčení nebylo idiotské, z palce vysátá obvinění, cílem bylo výlučně zničení Germánské nové medicíny. Pro dosažení tohoto cíle systém prostředky nevybíral...

Opět jsme vyšli do ulic. Tentokrát v Tübingenu, ale už nás bylo mnohem víc než před osmi léty.

Z blondýnky se udělala na několik let tmavovlasá Ewa.

Během pobytu Dr. Hamera ve vězení Fleury Mérogis jsme si pravidelně psali. Tato korespondence má neocenitelnou hodnotu, zejména pro mne, protože Dr. Hamer v dopise vyjadřuje svoji radost z mého působení spojeného s šířením germánské v Polsku.

Fragment dopisu ze dne 23. května 2005:

"Milovaná Ewo,

Srdečně děkuji za Tvůj milý dopis ze dne 19. 5. 2005.

Těším se, že se Ti líbí nová kniha "Jeden proti všem".

Měla se už ukázat mnohem dříve.

Myslím, že obsahuje pouze polovinu všech šikan vědeckých objevů.

Ewo, vidím, že se po rozvodu v Tvém životě trochu uklidnilo. Těším se s Tebou.

Jsem také vděčný za to, co Ty tvoříš v Polsku: fantastické.

V tuto chvíli nakladatelství není chudé. Vydal jsem nařízení,

aby polská habilitace (udělení práv) byla okamžitě předána do tisku.

Můžeme to zaplatit. Úžasné, že máš také hotové tabulky.

Pošli co nejrychleji disketu, slibuji Ti, že také ona bude okamžitě

předána do tisku a ty ji můžeš společně s knihou předat

(2000 habilitací a 3000 tabulek, bude to stačit?).

Ewo, udělej cenu, kterou bude schopna uhradit každá chudá uklízečka..."

V roce 2006 byl Dr. Hamer propuštěn z francouzské věznice a krátce nato již aktivně působil.

V červenci jsme se s Bohuslavem zúčastnili následujícího, nesmírně zajímavého, posledního semináře s doktorem v Coin ve Španělsku. Přátelé Germánské z Itálie zorganizovali prima online konferenci. Byli jsme v audio a video spojení se sálem diváků a posluchačů v Itálii.

A ve dnech 8. - 10. září 2006 se konala na stejném místě další verifikace přírodních zákonů: tentokrát pod záštitou našeho Nezávislého mezinárodního tribunálu spravedlnosti. Dr Hamer nazval toto shromáždění "Wissenschafts Thing" (nezávislý svobodný vědecký tribunál).

Zúčastnilo se ho 12 lékařů, 14 pacientů s rodinnými příslušníky, biologové, fyzikové a inženýři, pedagogové a velký počet lidí s naturopatickým vzděláním. Ale také "úplně normální" lidé. Případy většiny z těch 15 pacientů nám nebyly známé. Probírali jsme také starší

případy, na kterých bylo možno pozorovat proces "uzdravování". Všechny případy byly nafilmované.

Byla jsem členkou zkušebního grémia, které po provedení prezentací a verifikací potvrdilo souhlas s objevy doktora Hamera.

Překlad závěrečné části osvědčení podepsaného grémiem:

Zkušební grémium ... deklaruje, že všech 14 presentovaných případů bylo prověřeno, verifikováno přesně podle kritérií 5 přírodních zákonů Germánské nové medicíny. Ve všech případech, ve kterých byla k dispozici fakta potřebná pro verifikaci pěti přírodních zákonů, souhlasily s nimi ve 100%. Bez výjimky byl potvrzen synchronní soulad na všech 3 úrovních orgán - psyché - mozek.

Do roku 2006 jsem přednášela v Polsku na různých místech:

Dźwirzyno, Kołobrzeg, Bydgoszcz, Gdańsk, Opole, Wrocław, Szczecin, Lublin, Warszawa a nakonec jsme zůstali v Brzeszcze...

Zkušenosti ukázaly, že je třeba vypracovat nový koncept šíření Germánské vědy...

Společně s Gosiou a Jirkem (už tehdy vedl studijní kroužek v Brzeszcze) jsme zorganizovali v Brzeszcze v roce 2007 první seminář v nové podobě: rozdělený na stupně. Tam se zrodil nynější edukační program.

Setkání probíhala v budově městské požární ochrany, v malém, útulném lokále, který byl určen pro akce důchodců. Ze začátku se starala Gosia o sladké občerstvení a kávu, později jsme to dělali společně...

Mezitím se Dr. Hamer přesídlil do Norska.

V Sigmarinen v Německu proběhlo 12. 3. 2008 další soudní líčení. Dr. Hamer požadoval soudní rozhodnutí, aby Universita v Tübingenu konečně provedla verifikaci, ke které byla zavázána soudním rozhodnutím, ale odmítala to.

Výsledek byl předvídatelný... soud vydal konečné rozhodnutí, že Universita nemá povinnost provést takové ověření. Od roku 1981 nevyhrál doktor Hamer ani jeden soudní případ...

V roce 2009 proběhla další soudní rozprava. Tentokrát v Sandefjord v Norsku jako odpověď na kárnou žalobu, kterou podal doktor Hamer na policii v Sandefjord dne 26. listopadu 2009.

Stížnost byla podána proti:

Lékařské komoře v Oslo

Soudu v Sandefjord

Nejvyššímu soudu v Oslo.

V rámci soudního líčení měly být provedeny ve dnech 15. - 17. dubna 2009 počítačové prezentace pěti případů pacientů. Video materiál pro prezentaci jsem připravila (ve spolupráci s doktorem). V soudní místnosti jsme rozmístili 3 monitory, na kterých bylo možno sledovat vizuální podklad toho, o čem slovně doktor Hamer referoval.

Jeden monitor stál před soudci, druhý na lavici Dr. Hamera a třetí na lavici jeho protivníků. Takže všichni mohli sledovat výstupy.

Druhý den měl doktor prezentovat případy s využitím medií. Po podrobné prezentaci prvního případu přerušil soudce nečekaně rozpravu a po přestávce ji definitivně ukončil bez dalšího výslechu svědků...

Připouštím, že ta podrobná dokumentace byla příliš velkým rizikem... kdyby připustili výslech všech svědků s podporou této podrobné dokumentace, to by bylo něco jako soudně ověřená verifikace. Systém to nemohl v žádném případě připustit.

POSLEDNÍ AKT

Frankfurt 7. února 2017

rozprava o navrácení práva vykonávat povolání.

Protože se nemohl zúčastnit osobně, získali jsme opět zplnomocnění.

Naposledy jsem byla u doktora v Norsku v dubnu 2017. Ve tváři už byla vidět únava jeho dlouholetým bojem se systémem, bez jiskřičky naděje, že vyhraje... bojoval do konce, jak si zvykl mluvit: *"pro dobro mých pacientů"*.

2. července 2017 opustila duše doktora Hamera tělo...

Skutečnou příčinou jeho odchodu byl boj o oficiální uznání Germánské, pronásledování doktora vládnoucím systémem a prisvojování jeho intelektuálního vlastnictví protivníky hladovými po moci a zisku, po dobu několika desetiletí.

Germánská neobsahuje pouze medicínský aspekt! Její hluboké pochopení vede k poznání komplexního a pravdivého významu... Germánská obsahuje velmi významný politický aspekt, je cestou k životu ve svobodné společnosti... k životu s možností sebeurčení, ke kterému nás Germánská vede.

V této chvíli můžeme jediné:

šířit svou systematikou originální a čistou Germánskou vědu,

aby v této podobě přetrvala pro další pokolení.

Každý může tuto vědu pojmout, pouze pokud to chce!